№ 15. Poniedziałek 20. Stycznia 1862. Rok wydania 52.

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z pocztą: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Inserya w półkolumnie, drukiem garmont, 7 centów od wiersza. — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

Monarchya Austryacka.

Rzecz urzędowa.

C. k. wyższy sąd krajowy podaje niniejszem do wiadomości, że za przyzwoleniem wys. c. k. ministeryum sprawiedliwości przeniesie notaryusz *Leopold Kukawski* urzędową siedzibę swoją z Wojniłowa do Żurawna.

Lwów, 13. stycznia 1862.

C. k. galicyjska komisya krajowa do spraw osobowych mieszanych urzędów powiatowych mianowała auskultanta sądowego *Ludwika Borowskiego* prowizorycznym aktuaryuszem powiatowym.

Lwów, 3. stycznia 1862.

Telegramy.

Raguza, 17. stycznia. Na proklamacyę Omera Baszy Zubzanie dali zelżywą odpowiedź, a mieszkańcy Schumy lękając się powstańców, nie dali żadnej odpowiedzi. Luca Vucalovic z wielu innymi przywódźcami powstańców pozostaje ciągle w Cettenii. Katolicy z Popowa wyprosili sobie u Omera Baszy opiekę przeciw napadom Zubzanów.

Wrocław, 16. stycznia. Podług doniesień prywatnych od granicy polskiej skazał rząd cesarski znowu 11stu akademików na wcielenie do korpusów sybirskich. Nuncyuszem w Petersburgu ma zostać Monsig. Chigi. Papież chce, ażeby nuncyusz jego rezydował na przemian w Petersburgu, Warszawie i Wilnie.

Petersburg, 16. stycznia. Baron Nicolai, kurator uniwersytetu kijowskiego, mianowany jest adjunktem ministra nauk.

Ateny, 11. stycznia. Dziewięćdziesiąt dziewięcioletni arcybiskup ateński i prezydent synodu św. Neophylos Metaxa's przeniósł się wczoraj do wieczności. Trybunał kasacyjny odrzucił rekurs Dosiosa. Na prośbę Królowej ułaskawił go Król i skazał na dożywotnie więzienie w twierdzy Nauplia.

Konstantynopol, 11. stycznia. Selim Basza były Muszir gwardyi sułtańskiej został mianowany jeneralnym gubernatorem w Koniah, a Emir Fahim Basza gubernatorem Karsu. Wszystkim urzędnikom, którzy pobierają pensyi przeszło 500 piastrów miesięcznie, przez dwa miesiące będzie rząd odciągał pewne kwoty. Mohainer Basza były gubernator Damaszku, jako też Nourri Bej zostali ministrami bez departamentu, Tefik Bej ministrem sprawiedliwości.

Przegląd polityczny.

Lwów, 19. stycznia. Mamy przed sobą dwudniową pocztę ze wszystkich stron świata, a wszystkie wiadomości z niej możnaby streścić w tych kilku słowach: nie ma nic ważnego. Historya dzisiejsza składa się jak mozaika z samych drobnych zdarzeń, z których główniejsze podajemy czytelnikom naszym.

Przedewszystkiem miłą mamy wiadomość dla ludów Austryi, że stan zdrowia Najjaśn. Pani znacznie się już polepszył, i że wkrótce już będzie miała stolica państwa to szczęście, oglądać Ją w swoich murach. Drugą również pocieszającą spotykamy w dziennikach wiedeńskich wiadomość, że Arcyksiążę Rainer ma być mianowany Palatynem Węgier; jestto wprawdzie dotąd pogłoska jeszcze, ale za wiarogodnością jej przemawia już ta okoliczność, że dotychczas nie doznała urzędowego zaprzeczenia. Mianowanie to byłoby skazówką, że wkrótce będzie stosunek krajów węgierskich do państwa w pożądany sposób uregulowany. — Minister handlu wydał okólnik do wszystkich izb handlowych i przemysłowych w Austryi, w którym wyraża im uznanie za dziesięcioletnią czynność pożyteczną dla rządu i ogółu, a oraz poleca przedkładać sobie wnioski i projekta względem reformy tego instytutu handlowego. — Jak zapowiada dzisiejsza *Gazeta wiedeńska*, zbierze się izba panów dopiero na dniu 28. b. m. i cała czynność parlamentarna ogranicza się w tej chwili na obradach wydziału finansowego i bankowego. Wydział bankowy zajmuje się dalszą rewizyą swoich statutów, a o finansowym czytamy, że prace jego postąpiły już znacznie, i że wszystkim jego sekcyom udzielają ministrowie potrzebnych wyjaśnień. Tak między innemi oznajmił w jednej sekcyi minister finansów, że budżet ministerstwa wojny wyszedł z pod obrady całego gabinetu i że na ułożenie wpływały stosunki polityczne. Wzgląd ten zdaje się dowodzić dostatecznie, że cyfra tego budżetu niemoże być w tej chwili umniejszona. — Ministeryum sprawiedliwości wygotowało już do przedłożenia radzie państwa nowy regulamin procedury karnej; nieznamy jeszcze osnowy jego, ale dowiadujemy się z dzienników wiedeńskich, że system sądów przysięgłych nieznalazł w nim żadnego zastosowania. — Dzienniki opozycyjne i zagraniczne robiły wiele wrzawy o odpowiedzi fzm. Benedeka na przemowę Najjaś. Pana podczas rewii w Weronie, dodając fałszywe komentarze do wyrazów jego. Na świadectwo prawdzie podała teraz *Gazeta wiedeńska* całą osnowę tej odpowiedzi, której lojalność niepowinna przynajmniej dziennikom austryackim nastręczać żadnego powodu do reklamy.

Jak już wspomnieliśmy w ostatnim przeglądzie naszym, poruszyła sprawa angielsko-amerykańska kwestyę uregulowania praw neutralności na morzu, i rząd francuski powziął teraz myśl uzupełnić stypulacye kongresu paryskiego z r. 1856 zupełnem zniesieniem prawa rewizyi statków neutralnych; zamiar ten jednak znalazł opór w Anglii, i gabinet tuilerski zmodyfikował projekt swój w ten sposób, ażeby tylko statki płynące z jednego portu neutralnego do drugiego uwolnione były od rewizyi. — Nuncyusz papieski Monsignor Chigi przyjechał już do Paryża, i przyjmowany był z wielką uprzejmością. — *Monitor* zamieścił korespondencyę z Monachowa o sprawie kaselskiej, która występuje widocznie w obronie księcia i sejmu związkowego, i zapowiada na przypadek zbrojnego wmieszania się Prus w tę sprawę wielkie zmiany w Niemczech. — W Paryżu obawiają się wielce o los p. Saligny, posła francuskiego w Mexyku, który po doręczeniu ultimatum wyjechał ztamtąd 2. grudnia, a dotąd nie przybył jeszcze do Vera Cruz.

W Londynie odbył się temi dniami wielki metyng na cześć zmarłego małżonka królewskiego, i naród przejęty uwielbieniem i wdzięcznością dla niego za położone około sławy angielskiej zasługi postanowił wznieść mu pomnik, na który ma być urządzona składka powszechna. — Z fabrycznych miast angielskich odzywają się skargi, że fabryki wyrobów bawełnianych upadają coraz bardziej.

Izby turyńskie obradują teraz wyłącznie nad ustawami podatkowemi, nie potwierdza się jednak, by projekt sprzedaży dóbr kościelnych miał być wkrótce uskuteczniony; również zaprzeczają temu, by obligacye kolei żelaznych miały być wydane w tym roku. Pisaliśmy niedawno, że zamiar mianowania Türra adjutantem Króla sardyńskiego rozbił się o opór ministra wojny, który w razie przeciwnym groził podaniem się do dymisyi. Dzisiaj donoszą, że mianowanie to nastąpiło przecież, i że p. Rovere odstąpił od dymisyi. Ojciec święty oświadczył na ostatnim konsystorzu, że mianował arcybiskupa warszawskiego tylko pod warunkiem, ażeby Rosya przyjęła u siebie nuncyusza papiskiego, który ma naprzemian rezydować w Petersburgu, Warszawie i Wilnie. Także miał Papież żądać przy tej sposobności, ażeby uwolniono wszystkich księży z królestwa Polskiego więzionych w cytadeli warszawskiej lub wysłanych na Sybir. — Komitety burbońskie w Malcie i w Rzymie mają być znowu bardzo czynne i urządzają na wielką skalę werbunki, do których garną się licznie neapolitańscy zbiegi przed rekrutacyą. Słychać jednakże, że rząd francuski postanowił położyć koniec ich zabiegom, i że jenerał Goyon otrzymał rozkaz porozumieć się z Piemontem względem przytłumienia band reakcyjnych.

Dresdner Journal wspominając temi dniami o projekcie Bernstorffa względem reformy związku, przytoczył przy tej sposobności treść odpowiedzi gabinetu austryackiego na projekt p. Beusta. Austrya ma proponować prezydenturę trzech mocarstw z reprezentacyą ludu w związku i sąd związkowy.

Stolica hiszpańska była zeszłej soboty pod ścisłą obserwacyą, ażeby przeszkodzić kupowaniu broni i amunicyi po sklepach. Tę depeszę cokolwiek niezrozumiałą zdaje się wyjaśniać dalsze doniesienie, że statkowi „Sumter" niepozwolono zabierać żadnych ładunków broni. — Podług doniesień z Ameryki przybył już jenerał Prim do Hawany.

W Królestwie Polskiem przystępuje rząd do przeprowadzenia zapowiedzianych reform. Cesarz mianował już członków rady stanu, a jenerał Lüders oświadczył obywatelom ziemskim i miejskim przy składaniu życzeń noworocznych, że wkrótce może doczeka się kraj lepszej przyszłości. — *Dziennik powszechny* ogłosił traktat handlu i żeglugi zawarty między Austryą i Rosyą.

Porta przyciśniona koniecznością, zaciągnęła w Stambule pożyczkę w sumie 60 milionów piastrów na zapłacenie wojsku zaległego żołdu. Przytem zaprowadza wielką oszczędność w wydatkach i poznosiła wiele urzędów niepotrzebnych. — Obrażony w Trypolidzie (w Syryi) konzul francuski otrzymał już satysfakcyę. — Proklamacya Omera Baszy do powstańców nie odniosła żadnego skutku.

Sprawy krajowe.

(Pobyt Jego Mości Cesarza w Padwie.) Według ostatnich doniesień telegraficznych o pobycie Jego c. k. Apostolskiej Mości w Padwie, publiczność licznie po drogach zgromadzona radośnemi okrzykami witała Najjaśniejszego Pana, który raczył zwiedzić uniwersytet, i kilka zakładów cywilnych, następnie przyjmował wysokie duchowieństwo, władze cywilne, wojskowe, i reprezentacyę, a przed odjazdem był obecnym paradzie wojskowej na Pra della valle.

(Instytut izb handlowych.) Minister handlu i gospodarstwa wiejskiego wydał pod dniem 7. stycznia r. b. okólnik do wszystkich izb handlowych i przemysłowych, w którym wyraża im uznanie swoje za dotychczasową pożyteczną dla rządu i ogółu czynność i wzywa je oraz, ażeby za pośrednictwem rządów krajowych nadesłały mu swoje wnioski i projekta względem przyszłej, stałej reformy tego instytutu handlowego.

(Wydział finansowy.) *Donau Ztg.* pisze: Dnia 13. i 14. b. m. w wydziale finansowym odbywały się narady, które jednak uważać należy tylko jako konferencye prywatne, i przygotowawcze porozumienie. Dnia 13. w pierwszej sekcyi ukazał się minister stanu Schmerling. Minister finansów Plener brał udział w obradach trzeciej sekcyi, gdzie na zapytanie oświadczył, że cały budżet równie jak budżet ministra wojny ułożony został na zasadzie obrad całego ministeryum, i dodał, że nadzwyczajne wydatki są skutkiem sytuacyi politycznej.

Portugalia.

(Interpelacya. — Przyjęcie posła francuskiego.) W izbie deputowanych pan Ferrer interpelował rządu czy prawda, że arcybiskup paryski zabronił w jednym z kościołów Paryża odprawić nabożeństwo za zmarłego króla Dom Pedro V. Minister spraw zagranicznych w odpowiedzi na tę interpelacyę przytoczył kilka dowodów współczucia ze strony Cesarza, co jednak żadnego związku z postępkiem arcybiskupa mieć nie mogło, i na tem się skończyło.

— Do *Monitora* donoszą z Lizbony pod dn. 3. stycznia, że jenerał Rouget miał zaszczyt zaraz po przybyciu wywiązać się z nadzwyczajnej misyi swojej. Jego król. Mość przyjął adjutanta cesarskiego z największą życzliwością, a chcąc jak najspieszniej przyjść w posiadanie własnoręcznej odezwy Cesarza, którą jenerał przywiózł, raczył dać mu posłuchanie w Caxias, choć jeszcze nie upłynął czas ścisłego odosobnienia.

Hiszpania.

(Wiadomości bieżące.) Z Madrytu pod d. 12. stycznia drogą telegraficzną donoszą do Gazety Kolońskiej, że Serrano został wyniesiony do godności książęcej. Marszałek był urażony, że go nie mianowano najwyższym dowódzcą expedycyi hiszpańskiej przeciw Mexykowi, i podawał się do dymisyi z posady jeneralnego kapitana Kuby. W Madrycie zaprzeczają, jakoby konzul amerykański protestował przeciw wpuszczeniu Sumtera do arsenału marynarki w Kadyxie, dla naprawienia szkód.

Anglia.

(Doniesienia dworu.) Donoszą z Londynu do *Allg. Pr. Ztg.*, że ostatnich dni obiegały niepokojące wieści o stanie zdrowia Królowej, a to że powołano do Osborne czterech lekarzy przybocznych. *Medical Times* zapewnia, że te wieści są mylne, ponieważ stan zdrowia Królowej jest zupełnie pomyślny, owych zaś czterech lekarzy wezwano jedynie dla tego, że Królowa chciała im wyrazić podziękowanie za troskliwe pielęgnowanie zmarłego małżonka.

Francya.

Paryż, 15. stycznia. Nuncyusz papieski monsignor Chigi, przybył już wczoraj zrana do Paryża.

(Wykaz ludności.) *Monitor* zamieścił zdanie sprawy ministra spraw wewnętrznych względem spisu ludności w roku 1861 zdziałanego. Pierwszego stycznia 1862 roku wynosiła ludność 89 departamentów francuskich 37,382.225 dusz nie licząc w to 90.507 ludzi wojska w Algieryi, Syryi i w Rzymie zostającego. Spis ludności w roku 1856 dokonany, wykazał w 86 departamentach 36,039.364 dusz. Strącając ludność dołączonych trzech departamentów, 669.059 dusz wynoszącą, wypada przy spisie z r. 1861 rzeczywisty przybytek ludności o 673.802 dusz czyli o 1.86 procent.

(Okupacya Chin.) Według konwencyi między Anglią, Francyą i Rosyą zawartej okupacya francuska Chin trwać ma jeszcze dwa lata. Zajmują się teraz organizacyą w tym celu korpusu Zuawów algierskich, który za trzy lub cztery miesiące do Chin odpłynie.

(Konferencye w sprawie amerykańskiej.) Według *Gazety powszechnej augsburskiej* załatwienie sporu parowca „Trent" podało rządowi francuskiemu myśl uzupełnienia stypulacyi kongresu paryskiego z roku 1856, zupełnem zniesieniem prawa rewizyi statków neutralnych. W tym celu p. Thouvenel długą miał konferencyę z lordem Cowley. Gdy jednak ze słów lorda Cowley można było poznać, że Anglia nie zrzecze się zupełnie prawa rewizyi na morzu, przeto p. Thouvenel usiłował utrzymać zasadę w nocie swej z d. 3. grudnia położoną, według której statki neutralne płynące z portu neutralnego do drugiego równie neutralnego, wolne być mają od wszelkiej rewizyi. Gdy zasady prawa morskiego na kongresie paryskim rzeczone przyjęte zostały przez wszystkie mocarstwa, krom Hiszpanii i północnej Ameryki, przeto p. Thouvenel wnosi, ażeby spisano dodatkowy protokół w duchu noty z d. 3. grudnia i takowy protokół udzielono innym mocarstwom do przystąpienia. Lord Cowley podjął się wyrobienia u swego rządu wyrażnych dyspozycyi do rozpoczęcia negocyacyi w tym względzie.

(Sprawy szwajcarskie. — Wiadomości bieżące.) Dziennik *le Pays* donosi, że rada związkowa szwajcarska przysłała na propozycyę francuską wysadzenia mieszanej komisyi dla rozpoznania kwestyi o dolinę Dappes, która to komisya rzecz tę na drodze sądu polubownego ostatecznie rozstrzygnie.

Tenże sam dziennik zaprzecza, jakoby nadejść miały telegraficzne wiadomości o rozruchach w Syryi wybuchłych. Żadne dotąd urzędowe doniesienie o tem nie nadeszło.

Gazeta kolońska donosi, że według rozporządzenia ministrów wojny i marynarki odnowione mają być zapasy żywności i sucharów na pięć lat obliczone. Według *l' Independance belge* rozporządzenie to sprawiło niejakie wrażenie w kółkach finansowych.

Włochy.

(Książę Humbert.) Gazeta powszechna pruska pisze, że najstarszy syn króla Wiktora Emanuela, ośmnastoletni książę Humbert, rozpoczął swój zawód publiczny. Obrany prezesem związku strzeleckiego, wydał odezwę zupełnie w duchu Garibaldego i Cialdiniego, naczelników związku, w której powiada, że w chwili walki rozpocząć się mającej, Włochy w każdym swych obywateli żołnierza znaleźć powinny.

(Żałobne nabożeństwo za Króla portugalskiego.) *Gazeta wiedeńska* donosi, iż Ojciec św. w konsystorzu zgromadzonym w sali tronowej Watykanu w dn. 6. stycznia wyrzekł kilka słów głębokiego współczucia z powodu śmierci Króla Dom Pedro i licznych klęsk, jakie nawiedziły rodzinę królewską portugalską, Ojciec św. wspomniał zarazem, iż żałobne nabożeństwo za Króla Dom Pedro odprawione będzie w dniu 14go b. m. w kaplicy Sikstyńskiej.

(Bandy reakcyjne.) Do Gazety powszechnej Augsburskiej piszą z Rzymu, że wkrótce spodziewać się można nowo ożywionego powstania burbońskiego w Neapolitańskiem, które po straceniu jenerała Borgesa znacznie przycichło. Mnóstwo bowiem młodzieży z Umbryi, Marchii ankonitańskiej i z Neapolitańskiego schroniło się do Rzymu przed rekrutacyą piemoncką. Werbunki więc komitetu burbońskiego z wielką idą łatwością, i właśnie z powodu tej piemonckiej rekrutacyi chwila obecna, pomimo ostrej zimy zdaje się być korzystną dla powstańców w Neapolitańskiem. Te zaś kilka tysięcy rekrutów, które Piemontanie uprowadzili z Neapolitańskiego i do północnych Włoch przenieśli, nie podniesą zaiste ducha armii piemonckiej. Mając łatwość ucieczki do Wenecyi, dezertować będą całemi bandami. Ze strony bandy Chiavony, która w ostatnich czasach była bezczynną, obecnie zaś stoi pod rozkazami hiszpańskiego jenerała Tristany, obawiają się nowego napadu z nad granicy rzymskiej. Gerille, które w kraju pozostały, walczą ciągle z Piemontanami, często nawet zwycięzko. W Capitanacie i w Monte Gargano nie zdołali oni jeszcze pokonać powstańców, w innych prowincyach ukrywają się także, i wojska piemonckie ciągle ścigać ich muszą. Wiele wprawdzie gerilów poddało się, wielu złapano i rozstrzelano, tych jednak liczba zajętą została zbiegami przed rekrutacyą, tak iż bandy powstańców znacznie się jeszcze zwiększyły. Z kilku wsi pod Casoria wszyscy rekruci udali się z muzyką do bandy Ciprianiego. W Cosenza złapano niedawno dziewięciu powstańców i wszystkich rostrzelano. Znany naczelnik powstańców Rinconanco, o którego śmierci mylnie donoszono, znowu się z bandą swoją pojawił.

(Chiavone.) Według gazety powszechnej pruskiej, z Rzymu donoszą, że Chiavone znany naczelnik band burbońskich, wzbraniał się złożyć dowództwo na rozkaz z Rzymu odebrany, i tego co rokaz ten przyniósł rozstrzelać kazał. Wiadomość ta potrzebuje jednak potwierdzenia, nie dawno bowiem ogłoszono, że Chiovane nie jest zdolny do prowadzenia obecnie sił legitymistów w Neapolitańskiem, a to z powodu rany, którą w krzyże dostał. Obiedwie te więc wiadomości widocznie się z sobą nie zgadzają.

Według *Indep. belge* listy z Messyny donoszą, że komitet burboński w Malcie zdecydował się nareszcie do spróbowania szczęścia w Sycylii. Dwie bandy gerylów wylądowały, jedna pod Girgenti, druga w okolicy miasteczka Patti, blisko Cefalu. Każda z tych band liczyć ma około 200 ludzi.

(Wypadki w Castelamare.) Gazeta powszechna Augsburska zamieściła szczegółowe doniesienie o wypadkach w Castelamare, o których dawniej już pisaliśmy. Według tego doniesienia depesza telegraficzna zawiadomiła podprefekturę w Alcamo, że Burboniści wylądowali pod Castellamare. Druga depesza odwołała tę wiadomość, mówiąc o powstaniu w samym Castellamare wybuchłym. Wsadzono więc na okręty kilka kompanii milicyi i posłano takowe do Trapanii, stolicy powiatu. W pobliżu Castellamare pokazały się na wzgórzach liczne bandy zbrojne i wzmocnione przez kilkuset powstańców, wpadły na same miasto. Ciągle strzelając, napadli na dom dowódzcy gwardyi narodowej Borruso, znanego jako gorliwego patryotę włoskiego. Zamordowali go, zamordowali córkę jego w stanie błogosławionym będącą, zabiwszy poprzednio jej męża, który przybiegł na jej obronę. Rodzina Arsace padła także cała pod nożem morderców, nie przepuszczono nawet dzieciom czteroletnim. Domy pomordowanych zrabowane i podpalone, spłonęły dymem. Czterech karabinierów będących w miejscu zabito, równie jak dowódzcę oddziału z Alcamo przybyłego. Krwią zbroczona banda udała się potem do kościoła dla odśpiewania Te Deum przy okrykach „precz z rekrutacyą, niech żyje rzeczpospolita!" Rozwinięto czerwoną chorągiew; strach zaś taki zdiał mieszkańców są-

siedzkich miejsc, że nie zdołali się skupić ku wspólnej obronie. W Alcamo pokazały się także niebezpieczne oznaki usposobienia tamecznej ludności, bo jak dowódzca załogi powoływał swych ludzi dla osadzenia niemi zamku, zabito go wystrzałem z zasadzki; drugi także oficer zaledwo życie swe uratować mógł. Tym czasem wojsko z Palermo wysłane przybyły do portu Castellamare. Oddział strzelców, który najprzód na ląd wstąpił, wpadł w zasadzkę i stracił kilku ludzi. Reszta wylądowała z większą ostrożnością pod zasłoną dział. Powstańcy opuścili w tenczas Castellamare i udali się w góry, 39 złapano, z tych siedmiu zaraz rozstrzelano, resztę do Palermo odesłano. Żałują powszechnie poległego kapitana Masetta, Toskańczyka, który padł w zasadce na czele strzelców. Morderstwa w Castellamare popełnione wywołały powszechne oburzenie i zgrozę, przypisują je Burbończykom, którzy się za Republikanów udawali.

Niemce.

(Otwarcie sejmu pruskiego.) Uroczystość otwarcia sejmu pruskiego uzupełniamy jeszcze opisem ceremoniału.

O godzinie 1/2 na 1szą po skończonem nabożeństwie wszedł Król do sali posiedzeń poprzedzany przez ministrów. Za wejściem Monarchy wzniósł dotychczasowy prezydent izby panów książę Hohenlohe okrzyk, który zgromadzenie trzykrotnie powtórzyło, a w ciągu tego wstąpił Król na stopnie tronu i skłonił się trzykrotnie obecnym. Po prawej stronie tronu zajęli miejsce książęta królewscy, a po lewej ministrowie. Gdy się uciszyło, przykrył Król głowę hełmem i odczytał znaną już z telegramu mowę od tronu, którą dla nieobecności księcia Hohenzollern i ministra Auerswalda podał mu minister handlu p. Heydt.

Zgromadzenie słuchało mowy w milczeniu. Z uroczystą powagą mówił Król na wstępie o dopełnionej w Królewcu koronacyi, a z bolesnem wzruszeniem o zamachu i o zgonie księcia Alberta. Ustęp o zagrożeniu gotowości i dzielności armii, jako też bezpieczeństwu ojczyzny dalszą oszczędnością w ustanowieniu budżetu potrzebnego dla zreorganizowanej armii czytał Król z wielkim naciskiem, i wymawiając dobitnie każde słowo. W dalszym toku podnosił jeszcze Monarcha najmocniej ubolewanie swoje, że usiłowania ku przywróceniu konstytucyi z r. 1831 w Hessyi były dotąd bezskuteczne, jak również wzmiankę o potrzebie powiększenia siły zbrojnej na morzu, a w końcu ufność pokładaną w patryotycznej pomocy reprezentantów ludu.

Po skończonej mowie od tronu ogłosił minister Heydt imieniem Króla otwarcie tegorocznej sesyi sejmu, i wezwał członków, ażeby dla ukonstytuowania izb udali się do sali zgromadzeń. Poczem Król kłaniając się wszechstronnie, wyszedł ze sali żegnany znowu trzykrotnym okrzykiem zgromadzenia.

(Reformy związku niemieckiego.) Do *Dresd. Jour.* piszą z Wiednia:

Presse podaje rozbiór odpowiedzi gabinetu austryackiego na odezwę królewsko-saskiego ministeryum stanu względem reformy związku niemieckiego. Ten artykuł o tyle w porę przychodzi, że podany właśnie wtedy, gdy oświadczenie pruskie w tej sprawie pod ręką mamy, ułatwia nam porównać widoki obydwu głównych rządów na zasadzie autentycznych dokumentów. Że pomysły pruskie, gdyby w ogólności urzeczywistnić się dały, nie tylko wyłączyłyby Austryę z związku niemieckiego, lecz zarazem cały rozchwiałyby związek, o tem wątpić nie można. Co do rządu austryackiego, ten nie zaprzecza przynajmniej, że reforma dałaby się przeprowadzić w duchu ludowym, i w interesie zbawiennej reformy związku odpowiedniej najwyższym politycznym żądaniom, nie uchyla się od trzech głównych punktów, któremi są: prezydentura trzech mocarstw, lub dyrektoryum z pewnemi zmianami w miejsce wyłącznej prezydentury austryackiej; reprezentacya ludu w związku; i sąd związkowy.

Weimar, 10. stycznia. (Układy względem konwencyi wojskowej.) Piszą ztąd do *H. N.*, że niebawem ma przyjść do skutku konwencya wojskowa między państwami turyngskiemi i obu księstwami Reuss z jednej, a Prusami z drugiej strony. Prusy żądają, aby wszystkie awanse od kapitana w górę rozdawała armia pruska, i to stanowi główną przeszkodę, zresztą wszystkie inne warunki obustronnie przyjęte.

Rosya i Królestwo Polskie.

Warszawa, 15. stycznia. (Mianowania. — Obchód Nowego Roku.) Podług ogłoszonych w dzisiejszej Gazecie Warszawskiej ukazów cesarskich mianowani zostali członkami Rady Stanu Królestwa Polskiego, a mianowicie stale: Właściciel dóbr w Królestwie Władysław hrab. Małachowski: zaś czasowo: biskup dyecezyi lubelskiej Wincenty Pieńkowski; kanonik kapituły metropolitalnej warszawskiej Stanisław Zwoliński; referendarz stanu Brzozowski; szambelan dworu Kazimierz hr. Starzeński; rzeczywisty radca stanu Marek Chodyński, i członkowie rad powiatowych: Edmund Stawiski, Dominik Dziewanowski i Leopold hr. Poletyłło. Oprócz tego pozostają i nadal w tym urzędzie mianowani dawniej członkowie: administrator dyecezyi Mieleckie Maciej Majerczak, i prezesi dyrekcyi Towarzystwa kredytowego: rzeczywisty radca stanu Piotr hr. Łubieński, Karol Kozłowski, Erazm Różycki i radca głównej dyrekcyi Towarzystwa kredytowego Władysław Gruszecki; zaś dawny członek rady stanu Konrad hr. Walewski został uwolniony od służby z powodu słabości.

Dalej czytamy w tej samej gazecie, że 13. b. m., w dzień greckiego nowego roku przyjmował namiestnik Królestwa jenerał-adjutant Lüders życzenia duchowieństwa, konzulów zagranicznych, jenerałów, członków rady stanu i rady administracyjnej Królestwa, senatorów i członków senatu, naczelników władz Królestwa oraz znakomitych obywateli ziemskich i miasta Warszawy, przyczem przemawiał do obywateli ziemskich i miejskich słowami otuchy, obudzając nadzieję lepszej przyszłości.

Grecya.

(Trzęsienie ziemi.) Doniesienia z Aten sięgają do 4go b. m. Trzęsienie ziemi zamieniło miasto Vostizzę w stos gruzów; 15.000 mieszkańców straciło przytułek, a ledwo część ich mieści się w namiotach nie bardzo zresztą zasłaniających od zimna. Pomimo pomocy rządu i dobroczynności osób prywatnych panuje niewypowiedziana nędza. Szkoda w przybliżeniu może wynosić 15 milionów drachm. Rząd posłał 100 namiotów. Z Patras nadesłano 3000 deszczek i 1000 sztuk belek; przybyli także lekarze. Król i Królowa ofiarowali 8000 drachm. Nikt nie uprawia ani roli ani winnic, nowe więc zapowiadają się straty. Gruzy przysypały 10 ludzi, a raniły 126. Buro i Galaxidi także wiele ucierpiały; a u wybrzeży Galaxidi gotujące się morze uszkodziło pięć okrętów.

Ameryka.

(Wypadki dzienne.) Dzienniki nowojorskie podają następujący telegram z Washingtonu: Wydanie panów Masona i Slidella jako konieczność polityczną lepiej oceniają wzdłuż wybrzeża jak na zachodzie i w głębi kraju. Na tych mieszkańców unii, którzy trudnią się uprawą roli, sprawi bez wątpienia ten postępek prezydenta silne i głębokie wrażenie. Przeciwnie wschodnie wybrzeże atlantyku przyjmie oświadczenie prezydenta, że dwóch wojen naraz prowadzić nie może, jako usprawiedliwienie jego polityki.

Publiczność i kongres zajmują się głównie emancypacyą niewolników. Zdaje się, że przed odroczeniem kongres wyda ustawę, że wszyscy niewolnicy, którzy należą do powstańców, a staną po stronie unii, zostaną wyzwoleni.

(Stosunki amerykańskie.) Wiele rodzin hiszpańskich z przyczyny pogróżek musiało opuścić Vera Cruz. Przybyły one do Kuby na pokładzie okrętu żaglowego, który fregata hiszpańska holowała. Stosunki mexykańskie pogorszają się ciągle; poseł francuski, który z wszystkiemi osobami do legacyi należącemi udał się na pokład francuskiego okrętu wojennego, ma pod swemi rozkazami dwa francuskie parowce pod Sacrificios na kotwicy stojące.

Wiadomości handlowe.

Sącz, 9. stycznia. Według doniesień handlowych sprzedawano w drugiej połowie grudnia 1861 na targach w obwodzie naszym w przecięciu mec pszenicy po 5 zł. 20 c.; żyta 3 zł. 50 c.; jęczmienia 2 zł. 68 c.; owsa 1 zł. 19 c.; hreczki 3 zł. 20 c.; kukurudzy 3 zł.; ziemniaków 1 zł. 10 c. Cetnar siana kosztował 1 zł. 17 c.; wełny 45 zł.; nasienia konicza 27 zł. Za sąg drzewa twardego płacono 6 zł., miękkiego 4 zł. 42 c. Za funt mięsa wołowego 12 c. i za mas okowity 1 zł. 10 c. w. a.

Dnia 18. stycznia 1862 roku wyciągnięto w c. k. urzędzie loteryjnym lwowskim następujące pięć liczb:

77. 80. 68. 55. 17.

Przyszłe ciągnienia nastąpią dnia 1. i 15. lutego 1862 r.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 18. stycznia.

Hotel rosyjski: PP. Hr. Krasicki Edm., z Liska. — Szymanowski Franc., z Bobiatyna. — Hr. Borkowski Alfr., z Szlachciniec.

Hotel europejski: Ośmiałowski Szym., z Janczyna. — Hr. Stadnicki Jan, z Boratyna. — Ochocki Józ., z Wierzbowiec.

Hotel Langa: Fruhling Alex., adw. kraj., z Tarnopola.

Pod koleją żelazną: Jaworski Józef, z Korzelic. — Osmulski Rafał, z Sawczyna.

Zajazd Kuhna: Pietruski Jan, z Wisłowiec,

Dnia 19. stycznia.

Hotel rosyjski: Obertyński Leop., z Stronibab. — Szumlański Eustachy, z Kurowiec. Garapich Wład., z Cebrowa.

Hotel europejski: Zagórski Włodz., z Podborzec. — Kierzkowski Józef, z Szandrowiec. — Szujski Józ., z Kurdwanowa. — Br. Lewartowski Alexan., z Haczwi. — Halczewski Włodz., z Skwarzawy — Rylski H., z Ostrowa.

Hotel angielski: Lewicki Korn., adw. kr., z Rzeszowa.

Zajazd Krynickiego: Straz Fel., z Czernoszowiec. — Zatarski Winc., z Domaszowa.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 18. stycznia.

PP. Götz Jan, do Okocimia. — Cielecki Włodz., do Byczkowiec. — Hr. Komorowski Franc., do Łuczyc. — Żurakowski Aug., do Horbacza. — Ujejski Wilh., do Strzelisk. — Reinhold Jan, c. k. major do Wiednia. — Firich Emil, do Świdnicy. — Kadłubiecki Jędr., do Teteczyc. — Hr. Krasicki Edm., do Liska. — Hr. Drohojewski Józ., do Bilicy. — Ks. Giedrojc Romuald, do Krakowa. — Waygert Waler., adw. kraj., do Przemyśla. — Kalin-Lassota Marc., do Czernichowa.

Dnia 19. stycznia.

Junga Zdzisł., do Miękisza. — Ziętarski Fr., do Rabla. — Popiel Ant., do Jareszkowa. — Hr. Karnicki Teod., do Wołczuch. — Droziewicz Kar., do Adamowiec. — Śliwińscy Wład. i Wojc., do Sokołówki. — Rożański Jan, do

Stanisławowa. — Pichnlski Mich., do Dworca. — Janko Henr., do Hopora. — Gostyński Ad., do Olszanicy. — Czarnowski Włodz., na Podole ros. — Runger Jan, do Jankowiec. — Sarnecki Napoleon.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie

Dnia 17. stycznia 1862.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru		Stan atmosfery
7. god. zrana	327.73	— 10 2	90.7	północny	sł.	śnieg
2. god. po poł.	327.54	— 10.0	92.4	wschodni	„	„
10. god. wiecz.	327.80	— 10.4	91.8	„	„	pochmurno

Wysokość śniegu 25 ".

Telegrafowany kurs wiedeński papierów i weksli.

Dnia 18. stycznia.

Z pożyczki narod. po 5% za 100 złr. 83 35. Metaliki po 5% za 100 zł. 68.20; po 4½% za 100 zł. —.—; po 4% za 100 zł. —.—. Obligacye indemnizacyjne: Niższej Austryi po 5% za 100 zł. —.— ; Węgier —.—. Galicyi —.—; Bukowiny —.—; Akcye Banku narodowego sztuka 768; Instytutu kredytowego dla handlu i przemysłu 182.90; niższo-austr. towarzystwa eskomtowego —.—.

Listy zastawne. Galic. instyt. kred. po 4% za 100 zł. —.—.

Wexlowy. Za 100 zł. południowo-niemieckiej waluty —.—. Lipsk za 100 talarów —.—. Londyn za 10 funtów szterl. 140.—. Medyolan za 100 zł. waluty austryack. —.—. Paryż za 100 fr. —.—.

Kurs złota. Dukaty ces. mennicze 6.62½, dukaty ces. pełnej wagi —.—. korony —.—. półkorony —.—. Srebro 138 65.

Kurs lwowski.

Dnia 18. stycznia.

		gotówką zł.	gotówką c.	towarem zł.	towarem c.
Dukat holenderski	wal. austr.	6	53	6	60
Dukat cesarski	„ „	6	56	6	63
Półimperyał zł. rosyjski	„ „	11	33	11	48
Rubel srebrny rosyjski	„ „	2	17	2	19
Talar pruski	„ „	2	8	2	10
Polski kurant i pięciozłotówka	„ „	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	bez kuponów	78	35	79	10
„ „ „ m. k. za 100 zł.	bez kuponów	82	35	83	5
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika	bez kuponów	167	—	168	50
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	66	95	67	73
5% Pożyczka narodowa	bez kuponów	82	20	83	20

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 17. stycznia.

1. Dług publiczny.

A. Państwa.	pien.	towar.
W austr. wal. po 5%	63 15	63.25
Z pożyczki narod. z proc. od stycznia do lipca po 5%	83 25	83 40
Z pożyczki narod. z proc. od kwiet. do paźd. po 5%	83 25	83.40
Z r. 1851, ser. B. po 5%	102 50	103.—
Metaliki po 5%	68.20	68 30
Metaliki z proc. od maja do listopada po 5%	68 30	68.40
dtto. „ 4½%	59 25	59.50
dtto. „ 4%	52.75	53.—
dtto. „ 3%	39 —	39.50
dtto. „ 2½%	34.—	36.—
dtto. „ 1%	13.50	14 —
Przez. do wylos. z r. 1839	129 25	129.75
„ 1854	87.75	88.—
„ 1860	87.90	88 10
Przeznaczone do losowan. z r. 1860 po 100 zł.	95 75	96.25
Renty Como po 42 lir. aus.	16.50	17.—
Wylos. obl. dawn. długu państ. po 5%	66 —	67.—
„ 4½%	58 —	58 50
„ 4%	51.50	52.—
Przez. do los. obl. daw. długu państ. z proc. w kraju „ 3½%	45.50	46.—
„ 3%	—.—	46.—
„ 2½%	43 50	44.50
„ 2¼%	— —	39.—
„ 2%	34.50	35.—
„ 1¾%	—.—	30.50
dtto. z procent za granicą „ 5%	66.—	67 —
„ 4½%	58 —	58.50
„ 4%	51.50	52.—

B. Krajów koronnych (Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.)	pien.	towar.
Niższej Austryi	88.—	89 —
Wyż. Aust. i Salb.	87.—	87.50
Czech	89.25	89.50
Morawii	88 50	89.—
Szląska	87.—	87 50
Styryi	88.—	88.50
Tyrolu	96.—	97 —
Kar., Krainy. i Wyb.	87.—	88.50
Węgier	68 50	69 25

	pien.	towar.
Obl. ind. po 5 proc. za 100 zł. Ban. Tem., Kroacyi i Slawonii	71.—	71 50
Galicyi	67.30	67 60
Siedmiogr. i Bukow.	66 50	67.—
Lom. wen. poż. z r. 1850	—.—	—.—
Wen. pożyczka z r. 1859	96 —	—.—
Dług Tyrolu po 5%	66.—	67.—
„ 4%	51.50	52.—
Dług Salcburga „ 3½%	45.50	46.—
„ 3%	38.—	38.50
„ 2½%	32.—	32.50
Dług Krainy „ 2%	25.—	25.50
„ 1¾%	21.50	22.—

2. Stan oblig. domestykaln.

	pien.	towar.
po 3% za 100 zł.	16.—	17.—
„ 2½% za 100 zł.	14.—	15.—
„ 2¼% za 100 zł.	12.—	13.—
„ 2% za 100 zł.	11.—	12.—
„ 1¾% za 100 zł.	10.—	11.—

3. Akcye.

	pien.	towar.
Banku nar.	760 —	761 —
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	182.—	182.20
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	619 —	621 —
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	2132.	2134.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	279 50	280.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł.	152 50	153.—
Połud.-półn.-niem. kolei kom. po 200 zł. m. k.	123 75	124.—
Kolei Cisy po 200 zł. m. k. po 140 zł. (70%) wpłaty	147.—	147.—
Połud. kolei państ., lomb.-wen. i central.-włoskiej kolei żel. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr. z wpłatą 180 zł. (90%)	266 50	267.50
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k. z wpł. po 160 zł. (80%)	167 75	168.25
Kol. Preszb. Tyrn. I. emis. po 200 zł. m. k.	23.—	25.—
dtto. II. emis. po 200 zł. m. k	73.—	75.—
Kolej Bustehradzka po 500 zł. m. k.	700.—	720.—
Kolej Aussig.-Ciepl. po 200 zł. m. k.	147.—	149.—
Kol. Bern. Ross. po 200 zł. dtto. z pierwszeństwem po 200 zł. m. k.	—.—	200.—
Kol. Grac.-Köfl. i Tow. górn. po 200 zł. w. a.	137.—	139 —
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	420.—	422.—
Lloyda w Tryeście po 500 zł. m. k.	202.—	204.—
Mostu łańc. w Peszcie po 500 zł. m. k.	400.—	402.—
Tow. młyna par. w Wied. po 500 zł. m. k.	402.—	405.—
Powsz. austr. Tow. gaz. po 250 zł. m. k.	—.—	190 —

4. Listy zastawne.

	pien.	towar.
Banku narodowego w mon. kon. 6let. po 5%	102 75	103.—
10 „ 5%	96 50	97.—
przeznacz. do los. po 5%	89 25	89 75
Banku narodowego w wal. austr. na 12 m. 5% za 100 zł.	—.—	—.—
przez. do los. po 5%	84.90	85.—
Gal. Tow. kred. po 4%	78.—	78 50

5. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kolej Elżbiety po 5% za 100 zł. m. k.	96 25	97.—
detto detto w srebrze uproc. za 100 zł. w. a.	103.—	103 20
Tow. austr. kol. państwa po 500 fr.	147.—	147 50
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	96 50	97.—
Kol. Lomb. wen. po 500 fr.	136 25	136 75
Kol. Gloggn. za 100 zł.	80.50	81 50
Tow. żeg. par. na Dun. za 100 zł. m. k.	95.75	96.—
Lloyda za 100 zł.	88.—	90.—

6. Losy.

	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	124 —	124 25
Tow. żeg. par. na Dun. po 100 zł. m. k.	98.50	99 50
Pożycz. Trye. po 100 zł. w. a.	123.—	124.—
Pożycz. miasta Budy po 40 zł. w. a.	36.—	36 50
Esterhazego po 40 zł. m. k.	96.50	97 50
Salma „ 40 „ „	37.—	37 50
Palfiego „ 40 „ „	38.75	39.25
Clarego „ 40 „ „	36.—	36 50
St. Genois „ 40 „ „	37 50	38 —
Windischgrätza 20 zł. „	20.75	21 25
Waldsteina 20 „ „	22.75	23 25
Keglevicha 10 „ „	16 —	16 50

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol.	118.65	118 75
Augsburg za 100 zł. w. p.-n.	119 —	119.—
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Wrocław za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p.-n	119 15	119 25
Genua za 100 lir. piem.	— —	—.—
Hamburg za 100 M. B.	105.—	105.10
Lipsk za 100 tal.	—.—	—.—
Liwurna za 100 lir. tosk.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt	140 30	140 [illegible]
Lugdun za 100 fr.	—.—	—.—
Medyolan za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Marsylia za 100 fr.	—.—	55.45
Paryż za 100 fr.	55 40	55.[illegible]
Praga za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Tryest za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Wenecya za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
(31 dni po ukazaniu.)		
Bukareszt za 100 piast. woł.	—.—	—.—
Konstantynopol za 100 piast. tur.		—.—

Kurs złota.

	pien	towar.
Dukaty ces. men.	6.63	6.64
dtto. pełnej wagi	6 63 —	6.64
Korona	19.30	19.35
20frankówka	11.18	11.19
Rosyjski impery.	11.46	11.48
Talar związkowy	2.9	2 9⅓
Srebro	138.75	139.—
Kurs korony w k. kasach	13 zł.	50 c.

KRONIKA.

Osma lista składek z wykupna kart uwalniających od powinszowań Nowego Roku 1862.

Panowie: F. Swaczina 50c., Gerstman 30c.. Miłaszewski 30c., Julia Piszek 1zł., Dr. Jakubowski 2zł., F. Popowicz 1zł , Józef Klimek 1zł., Waleryan Dworski 1zł., S. Krawczykiewicz 1zł., Kleinert 1zł., Dyonizy Sienkiewicz 2zł., Dr. Franciszek Gatscher 1zł., Jan Wieczyński 4zł., Jan Czajkowski 5zł., Albina Agopsowicz 1zł., Józef Schor 1zł., Smolka 1zł., Olszewski 50c., Cybulski 40c., Stroner 40c., N. N. 50c., Pöltenberg 2zł., Barącz 2zł., J. K. 20c., A. Pasterski 50c., Nina Barach-Rappaport 1zł., Józef Iwaszczak 1zł., Herman Bodyński 50c., J. Zelinger 1zł., Stiller 1zł., Emilia Titz 1zł., F. L. Singer 2zł., Dr. Landesberger 1zł., A. Hilgartner 1zł., Antoni Sieber 5zł., Berthlef 2zł., Marya Jendrzejowicz 1zł., Gabryel Jaworski 1zł., Piotr br. Romaszkan 1zł., J. Janowski 20c., Erazm Ringel 40c , T. Bekiesz 1zł., Mayer 30c., N. N. 40c., Augustyn Strohnber 1zł., M. Johanna Krafft 50c., Józef Kapaun 50c., radca fin. Lichtner 1zł., Hirschberg 1zł , T. Neugebauer 20c., Trompeteur 20c., A. Janiszewski 20c., Abł 20c., H. Arend 50c., ces. radca Schiffner 1zł., Leib Finkler 20c., Reitzes 20c , Aloiza Mutka 1zł., B. Leeder 30c., Jędrzej Leeder 30c., Karol Kozaurek 1zł., Dr. Feiles 1zł., Ferdynand Neméthy 50c , Stebnicki 20c., Juliusz Louvens 1zł., M. Jordan 1zł , Karol Ohmann 1zł , L. Hillbricht 1zł., Antoni Ulrichsthal 1zł, A. Suszkiewicz 50c., Sylwester Wolski 50c., Jan Ciesielski 40c., A. K. 30c., Pasquale Zacchi 1zł , Kühmayer 1zł. Suma 73zł., do tego siódma lista 499zł. 60c. Razem 572zł. 60c.

(Morderstwo) Z Laszek w obwodzie przemyskim donoszą, że w nocy z 9. na 10. b. m. zamordowany został wójt tamtejszy Mateusz K. Morderca jego jest niejaki Karol D. szewc, który przez długi czas żył w niemoralnym stosunku z pewną wdową Maryą M. Wójt chciał go właśnie aresztować w pomieszkaniu tej wdowy, ale zaledwie wszedł ugodził go D. nożem szewskim tak silnie w piersi, że przeciągu godziny skonał. Winowajcę i jego kochankę uwięził sąd powiatowy.

(Teatr wielki w Warszawie) otworzony został temi dniami po długiej przerwie. Ale podług doniesienia w Gazecie wiedeńskiej uczęszcza tak mało publiczności na widowisko, że po upływie abonamentu (12stu przedstawień) zamierza dyrekcya dać jeszcze na próbę sześć przedstawień, i jeśli udział publiczności się niepowiększy, zamknąć scenę na nowo.

(Nafta amerykańska.) „Times“ donosi, że źródła nafty w angielskiej Ameryce północnej zapowiadają wielkie na przyszłość korzyści. Gdy kolej kanadyjska ukończona zostanie, handel naftą amerykańska wywrze wpływ wielki na cały świat przemysłowy.

(Wpływ trzęsienia ziemi na igłę magnetyczną.) D.28 grud. o godz. 8. zrana, dostrzegł profesor Lamant w obserwatoryum astronomicznem w Mnichowie gwałtowne drganie i nadzwyczajne poruszenia na instrumentach magnetycznych. Pokazało się, że w tej samej chwili było trzęsienie ziemi, które tak wielkie szkody zrządziło w Grecyi. Godna uwagi przytem, że w roku 1842 na dniu 18. kwietnia, kiedy w Grecyi było również wielkie trzęsienie ziemi, oznajmiły je także w tej samej chwili magnetyczne instrumenta w Mnichowie, gdy przeciwnie inne nierównie bliższe wstrząśnienia nie wywierały na nie żadnego wpływu.

Główny Redaktor *M. Szrzeniawa Sartyni.*

Z c. k. galic. drukarni rządowej.